

Theresia van Lisieux –Strohalmpjes

Even dacht ik, omdat Jezus mij niets vroeg, dat ik nu stilletjes in vrede en liefde zou kunnen doorgaan en alleen dat doen, wat Hij me zal vragen...

Maar er ging mij een licht op. De Heilige Teresa (van Avila) zegt dat de liefde voortdurend gevoed moet worden (zie hieronder *). In duisternis en droogte hebben wij niet altijd hout bij de hand, maar moeten we niet op z'n minst een strohalmpje op het vuur werpen?

Jezus is wel machtig genoeg om zelf het vuur te laten branden, maar het verheugd Hem dat Hij ons het ziet onderhouden. Deze toewijding schenkt Hem vreugde, daarna zal Hij veel hout op het vuur leggen. Wij zien het niet, maar we voelen de kracht wel van de warmte van de liefde.

Uit eigen ervaring weet ik dat, als ik niets voel en als ik niet in staat ben om te bidden of de deugd te beoefenen, dat dan de tijd is gekomen om het in de kleine dingen te zoeken, kleinigheden die blij maken. Ze geven Jezus meer vreugde dan heerschappij over de wereld of een edelmoedig doorstaan martelaarschap. Deze kleine dingen kunnen bijv. een glimlach of een vriendelijk woord zijn, terwijl ik eigenlijk met rust gelaten wil worden of verveeld voor mij wil uitkijken, enz., enz.

*** Teresa van Avila – uit Mijn leven 30,20**

Deze liefde kun je eveneens vergelijken met een groot vuur. Het moet voortdurend gevoed worden, wil het blijven branden. Zo zijn ook de zielen waarover ik hier spreek. Wat het hun ook kost, zonder ophouden zouden ze hout op het vuur gooien om het niet laten doven. Had ik, ellendige, niets anders dan strohalmen om erop te werpen, ik zou al heel tevreden zijn. Dit is soms en zelfs dikwijls bij mij het geval. Soms lach ik ermee, maar andere keren ben ik er diep bedroefd om.